

**Festskrift for Farfar og Morfar:
Otto Jørgensen
I anledning af hans 90 års fødselsdag
Onsdag d. 15. februar 2006**

Fra venstre og fra oven: Troels, Tonny, Claus, Stine, Louise, Lotte og Anne Katrine

Forlaget Snublendetravlt

Februar 2006

København

Indholdsfortegnelse	2
Jeg husker at... (af Stine)	3
Den lille 'hjælper (af Claus)	5
Ride ride ranke på farfars knæ (af Lotte)	7
Vi legede på trappen (af Anne Katrine)	8
Farfars hus (af Louise)	10
Mange ting kan man sige (af Tonny)	14
Mursten og huller i haven (af Troels)	17
Advarsel – efterskrift	19

Redaktion: Louise, Tonny, Anne Katrine (DJ),
Claus, Stine, Lotte og Troels

JEG HUSKER
AT...

Jeg fik altid læst historier højt af Farfar, når jeg var på besøg hos Farmor og Farfar på Lunddalsvej, og historielæsningen af Farfar foregår ikke i hvilket som helst rum, eller i hvilken som helst stol.

Man skal selvfølgelig sidde i stuen i den store gamle lænestol på skødet af Farfar. Dernæst skal man have fat i én af de to vigtigste ting i Farfars historielæsning – den rullende bogholder!! (Kender ikke det egentlige ord for denne genstand, men tror alle i Jørgensen-familien ved hvad jeg mener, når jeg skriver den rullende bogholder!☺)

På den rullende bogholder sætter vi så bogen, og så er vi nået til den anden vigtige ting – to stk. røde metalringe til at holde siderne i bogen på plads.

NU er vi klar til at læse en god historie – Farfar læser og jeg bladrer.

Fra Juleaften i Birkerød, 2004. >>>

Når det var godt vejr, og der ikke var tid til en tur i Tivoli, var legepladsen et godt sted at tage hen. Nogle gange gik vi bare, men andre gange sad jeg bagpå Farfars cykel. – Så kom vi jo hurtigere hen til det sjove.

Vi ved jo alle, at bagagebæreren på en cykel ikke er det mest behagelige at sidde på, men det havde Farfar gode råd for. Han spændte ganske enkelt en almindelig sofapude på, og problemet var løst. Hvad Farmor syntes om, at hendes sofapuder blev brugt til at spænde på cyklen, husker jeg dog ikke noget om...

En anden populær "udflugt", når jeg var på besøg hos Farmor og Farfar, var turene i Glostrups svømmehal med Farfar. Dengang var der ikke den store vandrutschebane, men bare tre forskellige bassiner.

Dette er bare et lille udpluk af de minder jeg har fra besøg hos dig og Farmor. Jeg håber du vil nyde at læse bogen, som er fyldt minder som alle os børnebørn har om dig.

Jeg glæder mig til at fejre din fødselsdag med dig, og håber du får en dejlig dag. Et **KÆMPE TILLYKKE** med de 90 år den 15. februar 2006.

Den lille 'hjælper (af Claus)

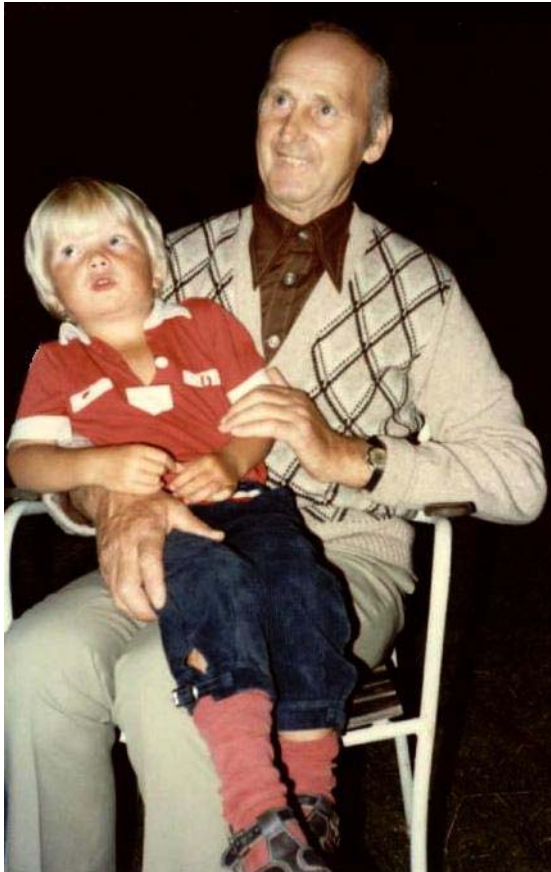
Rigtig mange tillykke med de 90 år. Når jeg ser tilbage er der fyldt med gode minder om ting jeg har lavet med dig og farmor. Jeg har altid været stolt af at have en farfar som er så god til at bruge hænderne, og som kan så mange praktiske ting

med værktøj. Især husker jeg de gange du har hjulpet os på Kirsebærlunden når der var noget der skulle repareres.

Engang skulle vi have skiftet en masse brædder på carporten, og jeg kan huske

hvordan jeg hver dag glædede mig til at komme hjem fra skole og "hjælpe" dig med arbejdet. Du satte mig altid tålmodigt i gang med at slå søm i nogle brædder, hente værktøj til dig eller måske feje savsmuld op fra fliserne, men i dag må jeg nok erkende at min "hjælp" næppe gjorde at du blev hurtigere færdig!

Anne Katrine og jeg blev jo tit passet hos jer da vi var små. En af de ting jeg så særlig meget frem til var højtlesningen i den store lænestol inde i stuen. Du læste tit en bog højt for os som handlede om et lille tog. Jeg kan ikke længere huske hvad

historien gik ud på, men til gengæld står *måden* vi fik læst højt på helt klart for mig. Du havde nemlig indrettet et smart system med to cykelklemmer, der holdt fast om bogen så den blev på den rigtige side, og jeg var så dybt fascineret over hvor snedigt det var at det næsten udgjorde halvdelen af oplevelsen.

Det er stadig altid hyggeligt at komme forbi og besøge dig og farmor i Glostrup—også selvom den i dag oftere står på kaffe og en snak end på højtlesning i lænestolen!

Ride ride ranke på farfars knæ (af Lotte) **TILLYKKE med de 90 år farfar!!**

Jeg kan specielt huske alle de gange, hvor man sad på farfars skød og han så ”hoppede” med benene, så man rystede så meget at man næsten ikke kunne sidde der! Det er et af mine mange barndoms minder. Et andet er, når man fx kom hjem til farmor og farfar og man krammede ham, og han så kildede en med sine skægstubbe! – mens han sagde: ”Ae aeh – ae aeh!”.

Noget andet jeg også husker er alle farmors og farfars ting i kælderen. Når man var henne hos dem, og skulle ned og kigge i kælderen om der var noget, man måtte få/ville have med hjem! Jeg har faktisk stadig mange af tingene stående rundt omkring. Fx en rigtig flot glaskugle med noget blå glas indeni. Og diverse små figurer og andre sjove ting.

Selvfølgelig husker jeg også farfar og hans lille blomsterhave. Farmor og farfar står nogen gange stadig og vinker derudefra, når man har været ude og besøge dem. Og selvfølgelig får man lige en lille runde i haven inden man går igen!

Jeg husker selvfølgelig mange andre ting også, men dem får vi jo nok også talt igennem i løbet af dagen!

Ønsker dig en rigtig god og festlig dag farfar!!

Vi legede på trappen (af Anne Katrine)

Noget af det, jeg husker bedst af alle de ting, vi har lavet sammen gennem tiden, er når vi som små blev passet ude ved jer.

Det var altid helt fantastisk at komme ind i huset med de mange trapper. Godt nok var det lidt farligt at gå op og ned af trinnene, når man ikke var vant til det, men så foregik det jo bare på numsen, og det var sjovt! Vi fik meget tid til at gå med at lege på trapperne, selvom I vist ikke altid var så glade for det.

Historielæsning i lænestolen

Trapperne førte op til de mange spændende værelser ovenpå, blomsterværelset, soveværelset og ikke mindst værelset med "cementdynen", hvor vi fik lov at sove. Men trapperne førte også ned til kælderen med den orange motionscykel, legekasserne og værkstedet.

Jeg har aldrig været særlig god til sløjd, men jeg synes altid, at det var sjovt, at komme ned og se på alt værktøjet, der var sat op i dine hjemmelavede systemer, så man altid kunne finde alting.

Jeg husker især engang vi byggede en rigtig trekantet amagerhylde, som jeg fik lov at tage med hjem. Jeg havde længe ønsket mig sådan en til at stille nipsting på,

så det var bare lykken endelig at få sådan én. Hylden hang på mit værelse i rigtig mange år, og ovenover havde jeg en sættekasse med endnu mere nips i.

Engang I var på besøg hjemme i Birkerød,

Dengang hjalp du mig, når jeg cyklede. I dag har du fået din egen "trehjuler".

opdagede du, at den snor, sættekassen var sat op med, var gået i stykker, så den faktisk kun stod og hvilede på spidsen af amagerhylden. Det fik du selvfølgelig hurtigt repareret, og den virker endnu!

Når vi ses i dag bliver det mest til en kop kaffe og en hyggesnak. Men det er nu heller ikke så tosset, og det håber jeg vi kan fortsætte med i mange år fremover.

Jeg var så glad for Elefanten, som I vandt til mig i Tivoli.

Farfars hus (af Louise)

Mine tidligste erindringer om farfar Otto handler først og fremmest om det fantastiske hus med de mange rum. Jeg kan huske, at jeg var meget stolt over at fortælle de andre i børnehaven, at min farfar havde bygget sit eget hus. Det var noget helt specielt, syntes jeg.

Når man er vokset op i en lejlighed med en stue og tre værelser, så er der noget næsten magisk ved at komme ind i sådan et stort hus med så mange rum. Jeg husker tydeligt den store trappe, der gik op på første etage, som jeg holdt meget af at lege på. Det var farmor vist ikke så glad for, men ellers var der ingen steder, hvor det var forbudt at være. Også haven var et spændende sted at være. Der var f.eks legehuset, som var det bedste legehus i hele verden efter min mening. Men det mest spændende sted var selvfølgelig kælderen. Den kunne man få timer til at gå med at gå på opdagelse i. Da vi blev lidt ældre, kan jeg huske at vi, når alle fætre og kusiner var samlet, lavede "spøgelsestoget", hvor de voksne

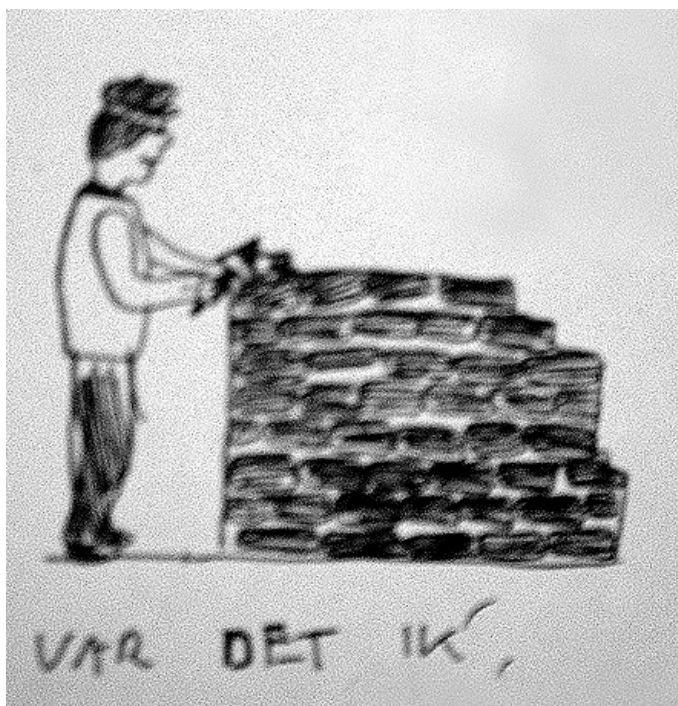
skulle komme ned i kælderen, og så havde vi slukket lyset og forberedt en masse forskellige chokeffekter til at skræmme dem. De blev dog aldrig rigtig skræmte.

Men det allerbedste var når farfar hentede den legendariske legekasse. Ingen andre legekasser jeg var stødt på indeholdt så mange mærkelige ting. Det var en sand skattekasse af underholdning for en lille pige som mig. Der var masser af hjemmehæklede ting lavet af farmor og andet gammeldags legetøj, som Ole, Palle, Arne og Lisbet havde leget med som børn. Jeg husker især den pivende træhund med hjul, som svingede og hoppede med hovedet, når man kørte med den.

Da farfar og farmor skulle flytte fra huset, var det næsten ikke til at forstå, at det var slut med alle de mange oplevelser på Lunddalsvej. Vi blev nødt til at holde en afskedsfest for at sige ordentligt farvel til huset. I den anledning skrev Tonny og jeg en sang, som er den første og eneste festsang, jeg nogensinde har skrevet. Til gengæld var det moderne lyrik på højt plan, som vist var lidt af en udfordring at få til at passe på melodien, Oles Nye Autobil. Den indeholdt fabelagtige strofer som f.eks "Otto huset selv har bygget, og det det er da meget godt bygget"

Men selvom huset på Luddalsvej ikke længere tilhører familien er minderne jo noget vi alle har glæde af resten af livet.

Tegningerne er de originale illustrationer jeg lavede til sangen til farfars hus.

Mange ting kan man sige (af Tonny)

-om vores kære farfar, far, murer, legeonkel og tidligere "plantageejer" Otto Jørgensen. Det er i reglen ikke så underligt, for nu har han været her i 90 år. Mange historier dukker op, når man tænker tilbage. Nogen dukker op af sig selv og andre kan nemt fremprovokeres med nøgleord som "legekassen", "kælderen", "glostrup svømmehal", "hjemmelavet æblekage og ikke mindst "blommegrød".

Ligesom børnene Arne, Ole, Lisbeth og Palle den dag i dag stadig kan fortælle utallige historier om de unge dage på Lunddalsvej, så kan vi børnebørn også fortælle utallige historier om vores dage på Lunddalsvej. Historier om spøgelsestoget vi lavede i kælderen, når familien var samlet. Historien om legekassen, der blev fundet frem, når vi legede i kælderen. Historier om alle de sjove ting vi byggede i værkstedet, og om alle de huler vi byggede i garagen.

De ting jeg husker bedst fra dagene på Lunddalsvej er nok, når man om morgenen lige sneg sig ind til farfar. Der lå man så bare sammen og vågnede op. Ofte fik man også en kildetur. Der lå vi så og hyggede os med snak om, hvad vi skulle lave i dag. Længe gik der ikke før, der fra køkkenet blev varslet at øllebrøden var klar. Øllebrød var en tradition på Lunddalsvej. Den var lige så uundgåelig som den hjemmelavede æblekage.

Efter morgenmaden gik turen ofte til Glostrup svømmehal. Først en tur i børnebassinet med det varme vand og så en tur i det store bassin og svømme et par baner. Jeg erindrer ikke præcis hvor mange af disse ture, vi havde til Glostrup svømmehal, men det var mange – som regel efterfulgt af en tur i saunaen. Derefter gik turen hjemad igen til en kort middagslur.

Efter luren var der eftermiddagskaffe, stort set altid suppleret med hjemmebagt æblekage bagt af årets æblehøst fra de mange æbletræer i haven. Ofte skete det, at Karl Erik kiggede forbi. Han kørte taxa og var pudsigt nok altid lige i området omkring kaffetid. Som han sagde: ”du plejer jo at have et stykke kage og en kop kaffe, når man kommer forbi”.

Meget af tiden gik blandt andet med byggeprojekter i værkstedet i kælderen. Jeg kan huske, at jeg byggede et fly sammen med Otto. Det tog lidt tid at få det færdigt, og der var brugt uhensigtsmæssigt mange søm til at bygge det med. Dette nok primært fordi jeg syntes, at det at slå søm i træ var noget af det sjoveste. Jeg ved ikke om flyet eksisterer endnu, men minderne om at bygge det gør i hvert fald.

Sådan kunne der gå en hel eftermiddag i værkstedet med at slå søm i og bygge fly, indtil der igen fra køkkenet blev kaldt sammen – denne gang til aftensmad. Man spiste godt på Luddalsvej, og dessert var der som regel også altid. Æblegrød, blommegrød (selvfølgelig med frugter fra haven).

Aftenen blev for det meste tilbragt foran fjernsynet, og pludselig kunne farmor finde på at rejse sig og gå ud i køkkenet og lave en ordentlig omgang popcorn. I ved, popcorn på den gammeldags måde med palmin og tørrede majs-korn i en gryde. De der moderne mikroovne fandt man ikke i køkkenet på Luddalsvej.

Klokken blev sjældent alt for mange før man gik i seng. Sofaen på det lille værelse på førstesalen blev slået ud til en stor dejlig seng. Det sidste jeg husker fra om aftenen var Otto, der læste historien om "det lille blå futtog". Men i morgen er der endnu en dag, hvor jeg kryber ind i sengen til Otto med svømmehalsbesøg, snedkerering i kælderen og masser af andre spændende oplevelser - og jeg glæder mig allerede.

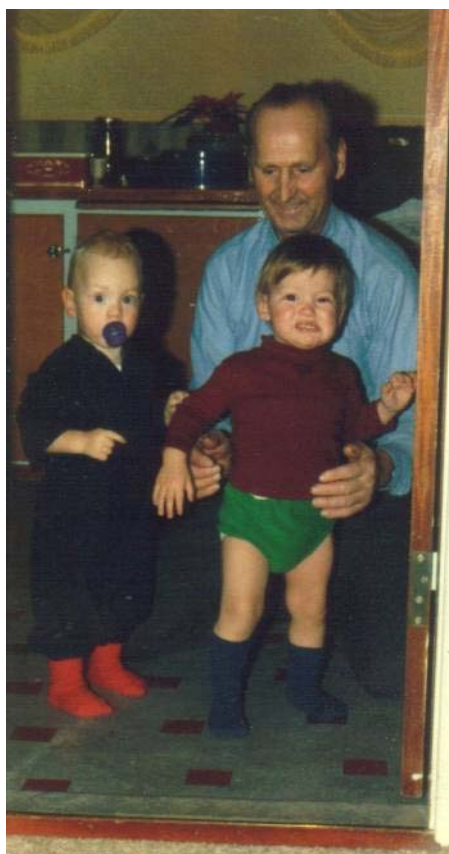
Mursten og huller i haven (af Troels)

Kære morfar. Tillykke på din store dag. Jeg vil gerne fortælle om noget der især har smittet af på mig – nemlig alle dine opfindelser og din håndværks-snilde.

Når jeg kom på besøg hos jer, var det tit sammen med Tonny. Tonny og jeg hang sammen som ærtehalv, og vi blev tit passet hos jer.

Det var altid sjovt at blive passet hos jer, og vi fik altid tiden til at gå. Du altid lavet en ny opfindelse som vi skulle se.

En af de opfindelser, jeg husker bedst er på terrassen. Det var så fantastisk, at man kunne åbne døren udefra

Tonny og Troels med Otto i køkkenet på Luddalsvej

med en snor, du havde sat op. Dine opfindelser har smittet meget af på mig, og de var noget af det bedste ved at besøge jer.

Lige uden for terrassen var udestuen, som du også havde bygget. Her har Tonny og jeg spist mange håndmadder.

Ved udestuen byggede vi også en rigtig mur af

Udestuen på lunddalsvej

mursten, med rigtig mørtel. Det var jo ligesom at være morfar på arbejde med kasket. Vi havde lært, at man skulle bygge sit *eget* hus, hvis det skulle være et rigtigt hus. Det gjorde vores bedstefar nemlig. Derfor byggede Tonny og Jeg vores eget hus af mursten, ved siden af sommerhuset på Lolland.

Vi havde lært af dine opfindelser, og vidste at man skulle bygge sig et hus, hvis det skulle være ordentligt!

Tonny og Troels slukker ildebrand i deres nybyggede murstenshus på Lolland

Advarsel – efterskrift

Kære Farfar og Morfar. Nu skal du nyde din fødselsdag, den dejlige mad og alle de mange

mennesker, som glæder sig over at fejre dig. Pas på, at vi ikke henter flag og klistrer over dig ligesom for femten år siden! Med 90 flag bliver du jo helt overklistret og kan ikke spise din mad.

Otto i kælderen på Siestavej på sin 75 års fødselsdag

En rigtig dejlig dag til dig. Kærlig hilsen
dine syv børnebørn.

Otto (th. med fez) slapper af til de eksotiske nytårsdansere